

ATĀLS

2012 KOCĒNI 3x3

Tumša nakte, zaļa zāle

Laukā laidu kumeliņu

Trešdiena, 11. jūlijs Nr.4

Esmu zirgā!

Kocēnu zirgaudzētavā jātnieces lomā pirmo reizi iejūtos arī es. Atzišos, ka esmu satraukusies, bet skaistais zirgs Pulss ne velti ir jau mazo 3x3 dalībnieku mīlulis – pacietīgs, stalts un mierīgs. Maija Kleinberga gan lieliem, gan maziem laipni ļāvusi iepazīt zirgus, kuri viņas saimniecībā kopumā ir 70.

Otrajā ievirzes nodarbībā bērni vecumā līdz 13 zirga mugurā jau jūtas kā lielie (lai gan daži drosmīgāki par šo rindu autori). Pirms tiek izmēģināti īsti kovboja segli Pulsa mugurā un iepazīta ķēve Gremi, mazie zirgkopji mācās izķemmēt krēpes ponijam vārdā Lambiek. „Poniji nemaz nav tik mierīgi un rātni, kā dažs iedomājas,” atklāj Maija un ik pa brīdim atgādina, lai neviens nestāv pie ponija aste. Spēriens iespējams ļoti stiprs.

„Zirgs mani iepriecināja!” priecīgs pavēsta Dāvis, kad ponijs paņēmis no viņa rociņas zāles kušķīti. Pēc šodienas nodarbības citīgākie vērotāji tagad atšķirs apaušus no iemauktiem.

Kamēr vieni mācās poniju noturēt pie pavadas, citi draiskojas ap nelielajiem zirgu ratiem un labprātīgi pārmaiņus iejūtas zirga lomā, vizinot pārējos.

Pēc izjādes ar Pulsu un Gremi puīši paziņo, ka izjutuši atšķirību, jo seglos sēdēt bijis neierastāk. „Forši! Kaut tā varētu katru dienu!” atzīst Eliza, nokāpājot no Gremi muguras. „Varēsi jau vēl vismaz dažas,” mierina Ansis Bogustovs, kurš atnācis piepalīdzēt savām atvasēm un aizrautīgi iesaistās notiekošajā. Areta no Rīgas stāsta, ka zirgus jau pazīst labi, jo nopietni trenējas jāšanas sportā. „Vienīgi vēl īsti neizdodas zirgu vadīt ar kājām,” kautri piebilst meitene.

Maija Kleinberga ir laba skolotāja, ne velti pie viņas uz zirgaudzētavu brauc arī pilsētnieki no Valmieras, bērni, kam zirgi palīdz atveseļoties.

Varu apgalvot, ka daudzi 3x3 dalībnieki neaizmirsīs tikšanos ar šiem skaistajiem dzīvniekiem.

Ilze Brinkmane

Dienas norise

Ceturtdiena, 12. jūlijs

7.45 – 9.00 Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana

9.00 – 9.30 Brokastis

9.30 – 9.40 Iepazīšanās ar vecāku foruma pārstāvi Kristīni Dūdiņu

9.40 – 10.00 Dienas tēma un TV ziņas

10.15 – 12.45 Rīta ievirzes

13.00 – 13.45 Pusdienas

14.00 – 18.00 Ekskursija

18.30 – 19.30 Dievkalpojums

Rubenes baznīcā

20.00 – 21.30 Vakariņas

21.30 – 22.00 Vakara dziesma, vakara pasaciņa mazajiem

22.00 – 23.00 Vakara stāsts/Danči vecākiem ar bērniem līdz 13 g.v./ Nīkšana

Nīkšana

23.00 – ... Danco tie, kam pāri 13/ Nīkšana

Fotostāsti

Ar smaidu uz lūpām tiek apgūta ģitāras spēle

Māla pikucītis pie pikucīša un top senatnīgas bļodas

Fotostāsti

Ievirzes Latvijas vēsture fotogrāfijās
dalībnieki pēta senas bildes

Lauma Vlasova kopā ar Sibīrijas
latvietēm

Notiek sīva cīņa par dalību zolītes
pusfinālā

Nakts orientēšanās laikā savāktie
akmeņi, ozollapas, jasmīna un liepu
ziedi pārtop skaistā dekorā

3x3 ceļš jau trešajā paaudzē

Jurčenko ģimene ir viena no 3x3 kodola ģimenēm – Aloīda un Viktors te ir kopš 1995. gada, paši vadījuši trīs nometnes, ar 3x3 izauguši viņu trīs bērni, un 3x3 saimei jau vairākus gadus piederīgs ir arī meitas Anitas (nu jau Baltalkšnes) vīrs Juris. Kocēnu 3x3 viņiem ir īpaša – pirmoreiz te ir arī viņu trešā paaudzē – Anitas un Jura 4,5 mēnešus vecā meitiņa Rēzija. Tālajā 90.-to gadu sākumā, kad bērni bija mazi, Aloīdu domīgu darija šaubas, vai viņa spēš savos bērnos ieaudzināt to latvisko, vēl vairāk – latgalisko – pašapziņu, ko viņā bija iesējis viņas tēvs. Kā risinājums nācis 3x3 nometnes.

Vīrs uz nometni pirmoreiz braucis „brīvprātīgi piespiedu kārtā” (kā tas notiek daudzām ģimenēm), pirmajā nometnē nejutušies visai droši, jo viss bijis svešs un nezināms. Taču iepaticies. Bijuši godīgi un nākamajā gadā pieteikuma vēstuli nerakstījuši, lai dotu iespēju nometnē nokļūt citām ģimenēm. Bet vēl pēc gada rakstījuši, jo sapratuši, ka 3x3 ir tas, kas viņiem vajadzīgs – te var atrast katram interesējošas lietas gan roku, gan teorētiskajās ievirzēs, te veidojās draudzības un bija iespēja vienkārši būt visiem kopā. Nometnē nokļuvuši un negaidot saņēmuši piedāvājumu vadīt nākamo nometni 1998. gadā Adamovā. Zemapziņā Aloīda bija domājusi, ka kādreiz varētu piedalīties 3x3 ne tikai kā dalībnieki, bet ne tik ātri un ne kā visas nometnes vadītāji. Taču piekrituši, galā tikuši un pēc tam vadījuši arī nometnes Dagdā un Liepnā.

Savukārt Anita stāsta, ka viņai 3x3 nometnes bijušas vajadzīgas – viņa jutusi, kā mainījusies kopā ar 3x3, ar katru nometni vairāk atraisoties sevī. Kādu brīdi, ap gadiem astonpadsmit, kad vienaudžu nometnēs kļuvis mazāk, uznācis tāds neliels apskums, bet tad atkal „dzirksts” atgriezies, jo vajadzējis 3x3 ievadīt vīru. Pirmoreiz atbraukuši tikai mazliet ciemos, bet

jau otrajā nometnē Juris bijis savējais. Anita un Juris cenšoties visas lietas darīt kopā (Anita smeļ, ka iemācījusi vīru pat kopā „stopot”), un 3x3 „brālība” esot viņa laba kopā būšanas vieta un veids. Šogad, kad ratiņos guļ Rēzija, viņi kā ģimene 3x3 jūtoties vēl jo labāk un zinot, ka turpmāk viņi te būšot arī meitiņas dēļ, jo bērns jāvirza ņam, kas labs un kas vajadzīgs.

Šajā nometnē viņi visi trīs ir arī ieviržu vadītāji – Aloīda vada „Mūsu spēka avotus”, Anita māca darināt frivolitē mežģīnes, bet Juris organizē nakts basketbolu un citas sportiskas aktivitātes. Arī mazajai Rēzijai ir sava nodarbe – kamēr mamma vada ievirzi, tētis kopā ar viņu apmeklē Bēbišu skoliņu, kur viņa izceļoties ar līdera spējām un protot aizraut citus bērnus uz raudāšanu). Jaunie vecāki tik labi tiekot galā ar darbiem un mazuli, ka Aloīdai kā vecmāmiņai atliekot vien būt rokas stiepiena attālumā, ja nu kādā brīdī viņas klātbūtne būtu vajadzīga, un vienīgais, ko viņa ziedojo, esot nīkšana (jaunie gan smaidot piebilst, ka viņai griboties likt domāt, ka viņa to ziedojo, lai gan patiesībā pašai ātrāk griboties pie miera).

Bet visi kopā saka, ka šī nometne esot viņiem labs izmēģinājums savu spēju robežām. Vaicāti, kad būs pirmā Baltalkšņu vadītā 3x3, Anita un Juris saka – pamazām ejot uz to. No vecāku vadītājam nometnēm zinot, cik daudz laika un spēka tas prasa, un līdz šim darbu dēļ to nevarējuši spēt, tagad ir mazā Rēzija. Taču kādreiz tas tā varētu būt, jo, kā saka Anita – no 3x3 tik daudz ir ņemts, ka ir arī jādod.

Savukārt Aloīda atzīst, ka viņai būtu prieks un gandarījums, ja 3x3 būtu vajadzīga lieta arī viņas mazmeitiņai un Anita un Juris kādreiz uzņemtos arī grūto, bet godpilno 3x3 nometnes vadītāja darbu.

Rasma Zvejniece

Divreiz vienas un tās pašas ziepes nesavārit

Kā nevar vienā upē divreiz iekāpt, tā arī divreiz vienādas ziepes nesavārisi, - apgalvo Ziepju darbnīcas saimniece Inga Kalviņa. Vai viņa domā par tām „ziepēm”, kuru „savārišana” nes līdzī nepatīkšanas, vai par tām, ko Inga jau ceturto gadu māca vārit 3x3 nometnēs un kuras tiek vāritas priekam un labām atmiņām? Inga atbild: gan vienas, gan otras – katras nākamās ziepes būs citādas nekā iepriekšējās.

Tādēļ arī Ingas 3x3 ziepju darbnīcā ir vienmēr jauni mācekļi un vienmēr ir atkārtotie klienti (kas nāk otro reizi) un pastāvīgie klienti (kas nāk arī trešo un pat ceturto reizi). Kopš Inga izveidojusi savu ziepju mājas lapu (www.ziepjudarbnica.lv), viņa jūtot, ka trīsreiztrīsnieku interese par ziepju vārīšanu turpinoties arī pēc nometnes. Šajā nometnē Ziepju vārīšanas ievirzē ir salīdzinoši mazāk dalībnieku – 17, un tas dod iespēju nedalīties grupās un visiem apgūt garāku programmu. Katrā nometnē ir arī citādi apstākļi

un aprikojums, šoreiz, piemēram, masas sildīšanai tiek izmantotas mikroviļņu krāsnis nevis plīts, un tas esot daudz ērtāk.

Pamatprincipi ziepju vārīšanai ir vienkārši: Ingas darbnīcā vāra ziepes no glicerīna ziepju bāzes, smaržina ar ēteriskām eļļām, krāso ar augu tējām un rotā ar augu drogām. Inga māca arī to, kā no plašā piedāvājuma, kas tagad veikalos, atšķirt īstu, dabīgu mantu no „melu ziepēm”, kurās dabiskuma tikvien kā sauja liepu ziedu piemesta.

Inga savā ievirzē rāda arī, kā vārit ziepes no augu eļļām un sārmiem, un pirmoreiz to darīs ar auksto metodi, tādēļ arī viņai pašai interesē, kāds būs rezultāts.

Ziepju darbnīcā taps arī īpašās Kocēnu ziepes, kuru noslēpums pagaidām netiek atklāts, vien zināms, ka to sastāvs kaut kādā veidā būšot saistīts ar nometnes tēmu - atālu.

Rasma Zvejniece

Fotostāsti

Tā nīkt vajag prast!

Nometnes vismazākajiem dalībniekiem sava ievirze - Bēbišu skoliņa

Vēsturi var uzrakstīt arī bildēs

„Mēģinu pārliecināt, ka pret ģimenes bildēm jāizturas nopietni, jo tā ir arī Latvijas vēsture,” saka Andris Tomašūns, vaicāts, ko viņš dod un ko prasa ievirzē „Latvijas vēsture fotogrāfijās”.

Piesakoties uz šo ievirzi, dalībnieki bija aicināti ņemt līdzī savas dzimtas senās fotogrāfijas, lai kopā tās pētītu un pārrunātu laiku un notikumus, kas tajās fiksēti. Un tā aplūkošanai nonākušas daudzas unikālas fotogrāfijas.

Vivita Skurule atvedusi krietnu kaudzīti ar savas mammas skolas un jaunības gadu fotogrāfijām, kurās redzama, piemēram, Mālpils skola, kuras vairs nav, Pērses upe pie Kokneses, kuras arī vairs nav, jo tā appludināta. Interesantas fotogrāfijas, kuras raksturo padomju laika ikdienu pagājušā gadsimta 40.-50.-tajos gados: strādnieki Rēzeknes kūdras purvā, skolnieces baltos priekšautiņos un baltās čibiņās 1.maija parādē, skolas klase ar Kārļa

Marksa fotogrāfiju pie sienas u.c.

Ļoti īpašs ir Jāņa Kaņepes atvestās fotogrāfijas stāsts. Tas ir viņa vectēva portrets krievu cara flotes matroža formā. Fotogrāfija bija ģimenes albūmā, bet neviens par to neko vairāk nezināja, kā vien dažas ģimenes leģendas par vectēva stāstiem par vietu, kur cilvēki

noslikstot paliek melni un saule iet otrādi. Pats vectēvs nekad nebija stāstījis par savām gaitām krievu flotē. Kad pirms pieciem gadiem Jānis Laidzes 3x3 laikā aizgāja uz Tomašūna vadīto ievirzi par Latvijas mītiem un leģendām, viņam radās interese par veco fotogrāfiju albūmā. „Tomašūns iedeva virzienu, kur un kā meklēt,” saka Jānis, kuram sen interesējusi vēsture. Jānis pētījis Krievijas-Japānas kara krievu cara flotes sarakstus, bet neatradis tur zemūdeņu komandu sarakstu. Cēsu bibliotēkā dabūjis Cariskās flotes monogrāfiju, kuru lasot, atradis līdzību un izskaidrojumu leģendārajiem vectēva stāstiem. Un tā soli pa solim Jānis šķetinājis vectēva – stūres matroža – stāstu. Un šogad uz 3x3 nometni Andrim Tomašūnam atvedis seno fotogrāfiju ar visu stāstu un saka, ka tieši viņa vadīts, ir aizracies tik tālu.

Andris Tomašūns gan šīs, gan citas senās fotogrāfijas ieskenē un saglabā savā arhīvā. Interesantākās un tās, kurām līdzī nāk stāsti par tajās redzamajiem cilvēkiem un notikumiem, ievieto interneta vietnē www.latvija20gadsimts.lv. „Mans mērķis ir parādīt, ka 20. gadsimta vēsturi var uzrakstīt arī bildēs,” saka Andris.

Rasma Zvejniece

Egija Krūmiņa priecājas par rozā sivēntiņu

Dūriens pie dūriena un top linu kreklī

Avīzes fotogrāfijas: Armands Zeidemanis, Andris Tomašūns un Baiba Krūmiņa

Joks

Dora, 17 gadi, no Twitter: Bērniņi cep smilšu kūkas, izlēmu piebiedroties. Visi aizgāja prom, laikam nobijās ;D palika viena meitene, kas man teica: Tagad vari būt 'rapāve' (pavāre).

Sportiskie sasniegumi

Florbola sitiena ātruma mērīšana 5-7 gadi

1. Rainers Mūrnieks 73 km/h
2. Intars Bleidels 68 km/h
3. Austris Zeidmanis 65 km/h

8-10 gadi

1. Ilmārs Bleidels 70 km/h
2. Rūdis Jānis Sausnītis 70 km/h
3. Haralds Barkāns 69 km/h

11-13 gadi

1. Eduards Justelis 104 km/h
2. Niklāvs Mekšs 98 km/h
3. Juris Miezītis 93 km/h

Ekskursijas

Rīt, plkst.14.00 visi nometnes dalībnieki dosies ekskursijās. Būs seši maršruti.

Pirmais autobuss dosies uz Dikļiem, kur varēs apskatīt Vika pasaku parku, Dikļu pili, Dikļu dziesmu svētku ekspozīciju, Neikenkalniņu un Dziesmusvētku promenādi, kā arī šinšilu un fretku audzētavu.

Otrais autobuss dosies uz Dikļiem, kur varēs apskatīt šķirnes trušu audzētavu, Vika pasaku parku, Dikļu pili, Dikļu dziesmu svētku ekspozīciju, Neikenkalniņu un Dziesmusvētku promenādi.

Trešā maršruta dalībnieki, ejot kājām, apskatīs Kokmuižu un izzinās muižas vēsturi, apmeklēs pārtikas ražošanas uzņēmumu "Milda KM", Kocēnu zirgaudzētavu un ar autobusu dosies uz kolekcionāra -selekcionāra Mārtiņa Erminasa liliju dārzu.

Ceturtā maršruta dalībnieki ar autobusu dosies uz uzņēmumu "BYKO-LAT", kurā ražo koka karkasu mājas, koka logus un durvis, dārza mēbeles. Apmeklēs arī Kocēnu zirgaudzētavu, izzinās Kokmuižas vēsturi un degustēs produktus pārtikas ražošanas uzņēmumā "Milda KM".

Piektā un sestā maršruta dalībnieki apmeklēs senlietu privātmuzeju "Meldros", Sietiņiezi un seno krēslu kolekciju "Lejas Bregžos", kur saimnieko Īrisa Vainovska.

Visi nometnes dalībnieki plkst.18.30 satiksies 800 gadus senajā Rubenes dievnāmā, kur dievkalpojumu vadīs mācītājs Arnis Bušs. Muzicēs Ieva un

Krievijas latviešu stāsti

Šovasar abās 3x3 nometnēs sabrauc 14 Krievijas latvieši. Ar sešiem no viņiem esam iepazinušies Kocēnos. „Atbrauca, kas patiesi vēlējās, jūt latvisko izcelsmi un cik atļāva finanses,” atklāj Krievijas latviešu kongresa priekšsēdētāja Lauma Vlasova.

Otrdienas pievakarē Apvārsnī Lauma stāsta gan par veiksmīgajiem gadījumiem, gan vilšanās brīžiem, rūpējoties par Krievijas latviešiem.

Viņa uzsver, ka ir trīs lielas grupas latviešu, kuri nonākuši uz dzīvi Krievijā. Pirmie ir veclatvieši, kas izceļoja 19. gadsimta vidū labākas dzīves meklējumos, otrie ir represijās izsūtītie no 1941. līdz 1953. gadam un trešie – padomju laikā brīvprātīgi izbraukušie, lai tur mācītos vai pelnītu naudu.

No izdzīvojušajiem, nenošautajiem veclatviešiem Krievijā dzīvo piektā paaudze, kam Latvija ir tikai tāla senču zeme, no represētajiem palikušie tie, kas tika izvesti kā bērni. Viņiem Latvija ir krietni idealizēta sapņu zeme, bet brīvprātīgi izbraukušo bērniem pārsvarā trūkst motivācijas runāt latviešu valodā.

„Vislielāko vilšanos piedzīvoja represēto pēcteči, jo noticēja 1990.-tajos gados izteiktajam apgalvojumam – katrs latvietis ir svarīgs. Pēc desmit gadiem ilūzijas zuda, jo realitātē iespējamā atgriešanās Latvijā tika atstāta viņu pašu rokās,” stāsta Lauma. Viņa uzsver, ka daudzi nezina un neizprot, ka Sibīrijā bija aizliegts runāt latviski, tur dzimušajiem bērniem neregistrēja latviskas izcelsmes vārdus, tādēļ bija daudz skaudrāki apstākļi, salīdzinājumā ar tautiešiem, kuriem izdevās aizbēgt uz Eiropu, ASV. Vēl

sastopamo veclatviešu pēcteči sevi dēvē par krieviem, kas runā latviski. Lauma uzsver, ka Sibīrijā runāt par nacionālo jautājumu ir grūti. Turienes latvieši sevi dēvē par sibiriešiem. Visvairāk latviešu šobrīd ir Omskā, Krasnojarskā, tur viņi ļoti gaida skolotājus no Latvijas. Vislabvēlīgākie apstākļi ir Baškīrijā, jo baškīri paši piedzīvojuši represijas pret savu tautu un tās valodu. „Visus kopā notur skola, tradīciju ievērošana, deju kolektīvi un Baškīrijas valdības pozitīvā attieksme. Manuprāt, visi zina, ka Jāņi ir latviešu svētki un visi kopā tos svin, bet pēc nedēļas turpina svinēt sabantuju,” stāsta Lauma Vlasova.

Uzzinām par tur notikušajiem Dziesmu svētkiem, mazo 3x3 nometni, ka baškīri no latviešu valodas aizguvuši vārdu putra u.c. utt. Lauma uzsver, ka Krievijā šobrīd visos masu medijos valda barga cenzūra, īpaši jūtīgs ir nacionālais jautājums, tādēļ, ja pasākumi norit latviešu valodā, pirms to norises visi runātie, dziedātie teksti jāiztulko krievu valodā.

„Sāpināja šogad piedzīvotais Rīgā folkloras festivāla Baltica laikā. Nekur nevarēju izlasīt informāciju, ka atbraukusi ir arī folkloras kopa no Omskas, neviens viņus nepieteica pirms uzstāšanās Bastejkalnā!” izjūtams Laumas Vlasovas patiesais sarūgtinājums.

Tas liek aizdomāties, cik ļoti trauslas ir cilvēciskās attiecības, jo kāda neizdarība, neizpratne, nezināšana var otru patiesi aizskart, aizvainot, tā bieži pazaudējot cilvēkus, kas bijuši gatavi atvērt savas sirdis un daļiņu no sevis atdot Latvijai.

Ilze Brinkmane

Zāļu sievas padomi

Šodien piedomāju vairāk par aknu un nieru zālēm: bitenes, gundegas, kaķpēdiņas, kosas, lēdzerkstes, pērkones, kas uzlabo nieru darbību, izvada lieko šķidrums, veicina aknu darbību, mazina dusmas un bailes, noņem spriedzi, uzlabo humora izjūtu. Vislabākās zāles priekš tiem, „kam žult nāk pa acem ār”. Ceru, ka šīvakara „Brīvajā mikrofonā” ar īpašu aizrautību un labu humoru piedalīsies dalībnieki no šo augu istabiņām.

Zāļu sieva

Lapsenes sporta laukuma vingrošanas stieņos vairs nemājos

Otrdienas rītā Ansis Bogustovs pavēstīja, ka stadionā iepriekšējā dienā lapsenes iedzēlušas pāris bērniem – mūsu nometniekiem, un arī pašam Ansim. Lapsenes esot iekārtojušas mājvietu kādā caurulē, bet bērni pa šo cauruli uzsituši (tātad, uzbrukuši lapsēnu mājoklim).

Tad nu Dabas takas ievirzes vadītāja Anna Āze paziņoja mums, šīs ievirzes dalībniekiem:

- Dabā sastopamiem līdzekļiem un kopīgiem spēkiem mums bīstamā situācija jānovērš, lai bērni un pieaugušie stadionā varētu justies drošībā!

Es piebildu, ka meliorācijas cauruli bez Cepļu ģimenes atļaujas mēs nedrīkstam aizbāzt, bet Anna to zina labāk par mani.

Sacīts – darīts. Rīta ievirzes laikā esam stadionā. Izrādās, ka tur trīs vingrošanas stieņi uztaisīti no tērauda caurulēm. Tām visi gali vaļā, un divos stieņos ar ērtībām ieperinājušas lapsenes. Mūsu vīri iedzen cauruļu

galos koka tapas, un nu ar lidonēm ir cauri. Divas nelielas lapsēnu saimes ir lemtas bojā eja. Pie tam tā skaitās HUMĀNA rīcība bērnu un pieaugušo cilvēku drošībai. Ievirzē neatradās neviena paša, kas to apstrīdētu un būtu lapsenes aizstāvējis, šīs ziņas autoru ieskaitot.

Akcijas laikā cieta Juris Batņa, kuram kāda lapsene iedzēla rokā. Aelita bija uztraukusies par savu vīru. Kāds piebilda, ka lapsēnu sakosta vīra vietā 3x3 nometne došot citu, bet Aelitai cita vīra nevajagot.

Beigās es pateicu, ka tagad, kad cauruļu gali ir ciet, Kocēnu skolēniem vairs nebūs, kur bāzt čipsu iesaiņojumus. Tam gan visi ievirzes dalībnieki vienprātīgi piekrita.

P.S. Šīs pašas dienas vakarā pie koka tapām stieņu galos bija redzētas lapsenes, kuras atgriezušās no lidojuma, bet savās mājās vairs netiek nometnieku humānās akcijas dēļ.

Leonīds Kotovičs

Nakts orientēšanās sacensībās uzvar apķēriģākie

Otrdienas vakarā 28 komandas, kurās startēja ģimenes un viņu draugi, nakts orientēšanās sacensībās izzināja Kocēnu novada centru. Sacensību organizatori - Baškevicu ģimene - sacensības sāka gatavot jau pagājušajā sestdienā. "Sieva rosināja sacensības organizēt tā, lai dalībniekiem būtu interesanti. Inesei Grīnvaldei bija pazīstama kāda kocēniešu ģimene, kas bija atsaucīga. Mēs izstaigājām pa mājām un cilvēki atsaucās noorganizēt

gan pārbaudījumus pie volejbola tikla, basketbola groza, malkas kaudzes. Arī uzņēmumi "Milda KM", veikals "Top", zirgaudzētava izdomāja interesantus pārbaudījumus. Sirsnīgs paldies visiem šiem cilvēkiem, kuri atbalstīja mūsu ieceres," saka Sandijs Baškevičs. Visas 28 komandas laimīgi atgriezās sacensību sākumpunktā un šovakar pēc vakariņām uzvarētāji saņēms tortes.

Daiga Kļanska

Paziņojumi

Ceturtdien, 12.jūlijā, plkst.9.30 uzreiz pēc brokastīm Kultūras namā iespēja tikties ar vecāku foruma pārstāvi Kristīni Dūdiņu. Viņa informēs par to, ar ko forums nodarbojas, iespējām vecākiem veidot savu bērnu nākotni.

Ceturtdien ekskursijās autobusi izbrauks plkst.14, tāpēc lūgums visiem laikus paēst, lai nekavētu izbraukšanu.

Piektdien, 13.jūlijā, plkst.22 nenotiks paredzētā tikšanās ar Kocēnu novada domes priekšsēdētāju Jāni Olmani.

Informācijas centrā var nopirkt pēdējos Kocēnu 3x3 nometnes krekļus. Cena 3-6 Ls.

Lūgums rīt, 12.jūlijā, vecākiem, kuri šonedēļ savus mazuļus vizina ratiņos, pirms pusdienām, plkst. 12.50 pulcēties skolas priekšā uz kopbildi, kas nepieciešama publikācijai avizē

NAKTS ORIENTĒŠANĀS ĢIMENĒM

REZULTĀTI

Vieta	Komanda/ģimene	PUNKT. KOPĀ
1	Krūmig-Sant-Vancān	535
2	Auzīgi	477
3	Grāpji	468
4	Bērziņu-Ločmeļu ģim.	457
5	De Leo	449
6	Edmunds & Co	445
7	Liepa-Reitere	432
8	Drozdovas	412
9	Johansonas & Co	408
10	Strazdiģi	376
11	Kalnīgi	342
12	Brinkmane & Co	332
13	Rises	320
14	Timermagi	319
15	Silvas	316
16	Dūdiģi	313
17	Krūžu-Brūveru ģim.	310
18	Nilles	303
19	Bogustovu ģim.	296
20	Laižāni	294
21	Alkģģi	288
22	Sidoroviģģi	255
23	Ābolģģa-Ābola ar ģim.	239
24	Brakmagi	237
25	Krūmiģģi	236
26	Imanta un Lindas ģim	225
27	Marahovski	188
28	Mieģģģģģi	169

SILIŅŠ KOCĒNOS 3

Labas dienas!

Nakts orientēšanās
ģimenēm kopā ar
Sandiju Baškevicu.
Lieliska izdevība
vecākiem nomaldīties un
pazust kopā ar saviem
bērniem.

*

Ja es pareizi esmu sapratis,
tad 3x3

saieta basketbola
vienība sacentīsies ar
meistarvienību no 10 gadīgo vecuma
grupas.

*

Īsā vizītē pie Ligitas Rozes-Mednes
"Vecu lietu jaunā dzīvē" ievirzē.
Tas ir cerīgs nosaukums. Uz manu
jautājumu, vai viņi var ko darīt arī
manis labā, viens no dalībniekiem
bezcerīgi kratīja galvu, bet otrs teica,
ka tas prasis laiku un maksās naudu.

*

Pārdomas pēc vizītes Bēbišu skolā un
pie Sprīdišiem. Kad bērns uzzina, ka
stārķis un Ziemsvētkvecis ir viens un
tas pats, tad tas ir šoks. Tas viss vēl
Kocēnu mazuļiem priekšā.

*

Zirgu mācības ievirzi es nekur nevarēju
atrast. Tā bija kautkur aizjājusi. Tā
kā es nespēju komentēt zirdzniecības
mācības metodes, metīsim skatu
atpakaļ uz senajiem laikiem. Lai gan

sieva senā latvieša dzīvē ir spēlējusi
ievērojamu lomu, bāliņam pirmā
vietā ir bijis zirgs. Viņš saka: "Sijā
auzas, tautumeita, dod manam
kumeļam", tas ir tas pats, kas šodien
valodā: "Marij, aizbrauc uz Statoil
un piepildi benzintanku!" Bet toreiz
teiktajam nozīme bija daudz dziļāka
- redzēs, vai zirgam meita patiks.

Kumeļam pieder pēdējais vārds.
Aizvakar es satiku
Vizdeguni tautumeitu,
Es gribēju bildināt,
Stāvus cēlās kumeliņš!
Tātad zirgs ir teicis: nix! Kādā citā
reizē:

Mani bērni kumeliņi
Pār Daugavu pārpeldēja,
Pār Daugavu pārpeldēja
Līgaviņu lūkoties.
Kā redzam, zirgs ir baudījis milzīgu
uzticību un sūtīts ļoti delikātos
uzdevumos.

Tautasdziesmas min, ka māsa nevien
baro, bet arī noraksta bāliņa kumeliņu.
Kā viņa to dara, nav īsti skaidrs. Es
varu piedāvāt šādu scenāriju: bāliņš
ieiet stallī, ierauga savu kumeļu un
paliek stāvam ar vaļēju muti. Uz pieres
ar ķīmisko zīmuli uzrakstīts: "Šis gals
iet pa priekšu", uz pakalģala - "Ābols
no zirga tālu nekrīt." Bāliņš ir mēms,
bet ne uz ilgu laiku. Tē nu mums
jābeidz, pirms bāliņam izsprūk kāds

importēts pliskaviešu izteiciens.

*

Lauma Vlasova ar meitu un maza
kalibra suni parādījās islaicīgi pie
Kocēnu Apvāršņa un stāstīja par
Krievijas latviešiem.

*

Otrdienas vakarā es iegriezos nikšanā,
kas sākumā izskatījās pēc bēbišu
skolas, pilna nikstošiem bērniem.
Tik tiešām - es nenācu šai vietā savu
miegu izgulēt. Nikšana iznīca pēc
trijiem no rīta, kafējnīcas meitenes bija
aizklāpējušas savu bodi ciet, un līdz ar
to bija iestājies ilgstošs sausums. Par
mūziku gādāja Vivita un Andris un
Lettonias kantu (dziesmu) grāmata.
Uzzināju arī, ka Aelita un Juris Batņas
savā pirtāžas mācībā runājuši par
seksuāliem aspektiem, kas lika man
nodrebēties, domājot, kas ar mani
būtu noticis, ja manas lāvas biedrenes
būtu bijušas zinīgākas un sākušas
parādīt par manu mazumiņu aktīvu
interesi. Es nebūtu izdzīvojis.

Es arī gribu paskaidrot, ka baumām,
ka Siliņš nikšanā būtu publiski
izģērbies (strip-tease), dziedājis
nepieklājīgas dziesmas, dejojis gan
singulāri, gan nikšanas telpas ārā,
nav nekāda pamata. Tai pašā laikā
es ieteiktu Kocēnu TV būt ļoti
uzmanīgiem ar melīgu materiālu
publicēšanu. Amen!

U.

Žurnālistikas ievirze

Kādēļ Tu izvēlēties šo ievirzi?

- Rotu kalšanu bērniem izvēlējos, jo
gribēju taisīt rotas. Manuprāt, šajā
ievirzē īpaši ir aparāti, jo tie ir ļoti
reti. Es šajā ievirzē neko nevēlos
uzlabot - viss ir vienkārši lieliski! Es
pagaidām esmu uztaisījusi putniņu,
zirdziņu un gredzenu. (Adele, 6 gadi,
Rīga)

- Austas un pītas jostas izvēlējos,
jo gribēju zināt, ko tur dara. Man
ši ievirze liekas īpaša, jo šeit mēs
paspējam izdarīt savu darbu un
tai pašā laikā mēs izrunājam visas
pārējās ievirzes. Man tas šķiet īpašs,
jo labi sokas sarunās un darbā. Es
šajā ievirzē neko nevēlētos mainīt,
jo ir ļoti labi un interesanti. Es
pagaidām esmu uztaisījusi pīnīti un
uzzīmējusi dažādus rakstus. (Katrīna,
17 gadi, Rīga)

- Uz Sprīdišu skoliņu es eju, jo
man tā ļoti patīk. Man īpaši šeit
šķiet paštaisītie zirnekliši. Man tie
šķiet īpaši, jo ir smuki un viņiem ir
actiņas. Es šeit neko nevēlos mainīt.
Es esmu uztaisījusi zirnekli un
uzzīmējusi daudzus zīmējumus.
(Eliza, 3 gadi, Sigulda)

Intervēja Madara (11 gadi, Sigulda)

- Man pagājušo gadu ļoti patika
rotkalšana bērniem. Man patīk
paštaisītās mantas ņemt uz mājām
un par to priecāties. Šī ievirze man
liekas īpaša, jo man ir ļoti interesanti.
Es pagaidām esmu izgatavojis cirvīti
un vēl taisu zirgu. (Edgars, 10 gadi,
Jelgava)

- Es nāku uz austu un pīto pīnīšu
ievirzi, lai ieklausītos, ko saka un
domā gudri cilvēki. Man šajā ievirzē
patīk, ka ir daudz jādama. Mēs
darbojamies ar lietu, kas pa pusei
zudusi un pa pusei vēl pastāv. Esmu
uztaisījis divas pīnītes un vairākus
rakstus. (Krišjānis, 23 gadi, Rīga)

- Man ļoti, ļoti patīk Sprīdišu
skolā. Man patīk taisīt no plastilīna
zvēriņus. Man šeit ir ļoti interesanti.
Es no plastilīna esmu izgatavojis
zirnekli un tādu kā māla podu.
(Ādams, 6 gadi, Rīga)

Intervēja Alma (9 gadi, Salaspils)

- Rotkalšana man patīk tāpēc, ka var
ņemt uz mājām visas paštaisītās lietas.
Tē ir tas, kas man patīk - tā ir rotu
kalšana un rotas lietu darināšana. Es
esmu uztaisījis gredzenus un rotas
lietas. (Eduards 11 gadi Rīga)

- Austo un pīto jostu ievirzē ir laiks
arī ar savām rokām pastrādāt un
krāsot ar krāsu zīmuliem. Visu stāsta
Krūmiņmāte. Esmu uztaisījusi pīnīti.
(Maruta, 73 gadi, Kanāda)

- Sprīdišu skolā var daudz ko taisīt un
ir ļoti forši. Esmu uzzīmējusi pļavu
un taisu kukaiņus. (Kate, 3 gadi, Rīga)

Intervēja Nikols (11 gadi, Ventspils)

- Rotu kalšanu bērniem izvēlējos, jo
man ļoti patīk taisīt gredzenus un kalt
visādas lietiņas. Šeit ir īpašs tas, ka
rotām var izvēlēties formu un izskatu.
Ir vajadzīga rotaslietu daudzveidība.
Es jau esmu uztaisījusi vienu
gredzenu, bet otru vēl taisu. (Dārta, 8
g., Sigulda)

- Austo un pīto jostu ievirzi
izvēlējos, jo šeit ir trīs mācības.
Esmu uztaisījusi zīmju kodu, režģi,
rokassprādzi un jostu. (Reiter Līg,
Ventiņi)

- Sprīdišu skolā man patīk lipināt
plastilīnu un es mējas arī ar to
nodarbojos. Es uztaisīju balonu un
čupačupu. (Veronika, 4g., Rīga)

**Intervēja Austra Laimdota Grīviņa
(12gadī, Kocēni)**

